



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
309

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 730. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περί Ταμείου Νομικών νομοθεσίας». 1
N. 733. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου (Β.Δ. 657/1971) και άλλων τινών διατάξεων. 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 730

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περί Ταμείου Νομικών νομοθεσίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απέφαστανεν:

Άρθρον 1.

1. Το άρθρον 4 του Ν.Δ. 4114/1960 «περί του Κώδικος «περί Ταμείου Νομικών» ως τροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ούτω:

«Άρθρον 4.

Διοίκησης.

1. Το Ταμείον Νομικών διοικείται υπό ένακαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, απαρτιζομένου:

α. Έξ ενός εν ενεργεία δικηγόρου, ως Προέδρου, οριζομένου υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

β. Έκ των ενάστων Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης.

γ. Έκ του εκάστοτε Προέδρου του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφεστίων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγίου και Δωδεκανήσου.

δ. Έξ ενός συνταξιούχου δικαστικού λειτουργού.

ε. Έξ ενός συνταξιούχου δικηγόρου.

στ. Έξ ενός ανωτάτου ή ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

ζ. Έξ ενός ανωτάτου ή ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

2. α. Τα εν έδαφιοις δ' και γ' της προηγουμένης παραγράφου μέλη, υποδεικνύουν έγγραφως τὰ αναπληρωτικά αυτών μέλη, τὰ ὁποία δέον νὰ ἀνήκουν εἰς τοὺς αὐτοὺς Συλλόγους.

Έν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς ἰδιότητος τῶν ἐν ἐδαφίοις δ' καὶ γ' μελῶν, διαρκούσης τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ταῦτα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων νέων Προέδρων, οἵτινες καὶ ὑποδεικνύουν τὰ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀνα-

πληρωματικά αυτών μέλη, ἐντὸς μὲντος ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποδείξεως, ὑπὸ τινος τῶν ἀνωτέρω, ἀναπληρωματικοῦ μέλους, τοῦτο διορίζεται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου Συλλόγου.

Μέχρις ἐκδόσεως τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ διορισμοῦ τῶν νέων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, τὰ ἀπερχόμενα μέλη ἐξακολουθοῦν παρέχοντα τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

β. Τὸ ἐν ἐδαφίῳ στ' τῆς προηγουμένης παραγράφου μέλος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Δικαιοσύνης.

γ. Τὰ ἐν ἐδαφίοις δ', ε' καὶ ζ' τῆς προηγουμένης παραγράφου μέλη, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν, ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν.

2. Πάντα τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη, ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ὀριζομένου καὶ δι' αὐτῆς ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίοις δ' ἕως καὶ ζ' μελῶν.

3. Εἰς τὸ ἐκ Θεσσαλονίκης μέλος τοῦ Δ.Σ. τὸ προσερχόμενον εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ, χορηγεῖται, πέραν τῶν δαπανῶν μετακινήσεώς του καὶ ἡμερησία ἀποζημιώσεις ὀριζομένης εἰς τὸ ἐν τριμνηστῶν (1/30) τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ ἐκθμῶ 1φ, δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐντὸς ἑδρας καὶ μέχρι δύο (2) τὸ πολὺ ἡμερῶν δι' ἐκάστην μετακίνησιν.

4. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. παρίστανται, ἄνευ ψήφου, οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ταμείου, εἰσπυρόμενοι τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

5. Χρὴν Γραμματέως ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

6. Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παρατεταμένη μέχρι τοῦ δέσποτος νέας Διοικήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῆς.

7. Ἐν περιπτώσει χρεύσεως καὶ/ἢ οἰονδήποτε τρόπον, θέσεως τινος τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους διορίζονται κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενον τρόπον, νέα μέλη διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον.

8. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ., ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ἐν παντὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

9. Τὰ ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Δ.Σ. ἀναπληροῦν τὰ τακτικά τοιαῦτα ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος.

10. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάζον ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ ἑξ (6) συνεχεῖς συνεδριάσεις δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

11. Η υπηρεσία του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ. είναι τιμητική και άμισθος παρεχόμενη μόνον εις τούτους και τούς παρισταμένους εισηγητάς και γραμματέας, αποζημιώσεως κατά συνεδρίασιν, όριζομένης δια κοινής αποφάσεως των Ύπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών.

12. Τò Δ.Σ. συνεδριάζει μετά πρόβλησιν του Προέδρου αυτού, ταχτικώς μὲν ἀπὸ τῆς ἐδδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὅσας ἤθελε παραστή πρὸς τοῦτο ἀνάγκη.

Ἡ ὡς ἀνω πρόβλησις μετὰ περιλήψεως τῶν πρὸς συζήτησιν θεμάτων, ἀποστέλλεται εἰς τὰ ταχτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη, τοῦλάχιστον τὴν προτεραίαν τῆς συνεδριάσεως.

13. Τò Δ.Σ. συνεδριάζει παρόντων πέντε τοῦλάχιστον μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς δίδεται ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

14. Ἡ διαχείρισις τῶν υποθέσεων τοῦ κατ' ἄρθρον 30 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 Λογαριασμοῦ Ἐπιχειρητικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων Ἑλλάδος, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐκ Δικηγόρων μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Νομικῶν.

Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν υποθέσεων τούτων ἀπαίτεται ἡ παρουσία τεσσάρων (4) μελῶν καὶ πλειοψηφία τῶν παρόντων.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου λήγει ἡ θητεία τοῦ ὑφιστάμενου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, νέου Δ.Σ. ἐξακολουθεῖ λειτουργεῖν τὸ ὑφιστάμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 2.

1. Τò ἐδάριον ἡ' τῆς παραγράφου 1 τῆς περιπτώσεως Β' τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Τραπεζίου Νομικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Οἱ δικασταὶ τῶν ταχτικῶν Διοικητικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας αὐτῶν.

2. Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορισθέντες εἰς θέσεις διοικητικῶν (φορολογικῶν) δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ μὴ ὑπαρξάντες εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀσφαλίζονται εἰς τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον ὑποβάλουν περὶ τούτου αἴτησιν ἐντὸς ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ ταύτης.

3. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενοι, πέραν πάσης ἄλλης ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνον ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια. Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται διὰ καταβολῆς τῶν ἐκάστοτε κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς ἰσχυόντων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς πραγματικῆς προϋπηρεσίας ποσῶν.

Ἐκ τοῦ συνολικῆς ὀφειλομένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προϋπηρεσίας, ἀφαιρεῖται πᾶν ποσόν, ὅπερ τυχὸν καταβλήθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεία «Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων», «Στρατοῦ», «Ναυτικῶν» καὶ «Ἀεροπορίας», εἰς ἐκπλήρωσιν οἰαδήποτε ἀσφαλιστικῆς ὑποχρεώσεως τῶν πρὸς αὐτὰ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀποδοθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. Τὰ ἀνωτέρω Μετοχικὰ Ταμεία ὑπογράφονται ὅπως, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς εἰς ταῦτα αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ ἐξουσιοδότησεως τοῦ ἐκκαθαριστοῦ ἀποδοχῶν τοῦ περὶ τοῦ ὕψους τῶν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω Ταμείων, γενομένων κρατήσεων, ἀποδώσων εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, ἀτόκως, τὰ εἰς αὐτὰ καταβληθέντα, ὡς ἀνω, ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ποσά.

4. Ἡ ἐξόφλησις τῆς θαρυνούσης τοῦς βάσει τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀσφαλιζομένου εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ὀφειλῆς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προϋπηρεσίας εἰς τὰ Διοικητικὰ (Φορολογικὰ) Δικαστήρια, δύναται νὰ γίνη εἰς τεσσαράκοντα ὀκτὼ (48) ἰσοδότους μηνιαίας δόσεις καὶ διὰ παρακρατήσεως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαρχόντων. Ἐν καθυστερήσει δόσεως, ὀφείλεται ἡ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένη προσάυξησις μέχρις ἐξοφλήσεως. Ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος προϋπηρεσίας, εἰς τὰ Διοικητικὰ (Φορολογικὰ) Δικαστήρια ἄνευ ὑποχρεώσεως ἐξαγο-

ρᾶς, ὁ χρόνος διὰ τὸν ὅποιον ἐγένετο παρακρατήσις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀνωτέρω, ἀποδοθεῖσα ὡς εἰσφορά εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. Ἐφ' ὅσον τὰ ἀποδοθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον ποσὰ ὑπελείποντο, κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρακρατήσεως, τῆς ἰσχύουσας εἰσφορᾶς ἐμπίσθου ἡσφαλισμένου τοῦ αὐτοῦ ἐαυτοῦ, τὸ μὴ ἀποδοθὲν μέρος καταβάλλεται ἀναπροσηρμοσμένον βάσει τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς.

5. Τὰ ἐν παραγράφῳ 2 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθρου ὀριζόμενα δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐξελεθόντων τῆς ὑπηρεσίας φορολογικῶν δικαστῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπὶ τῶν ἐξεργαζομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐκ τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας μόνον ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλαχίστων χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος.

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἐξαίρουνται τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Εἰδικῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ κυρίως ἀσφαλίσεως, οἱ ἰατροδικασταὶ, οἱ ἐγκατοί: ἡ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεως ἢ ἐπὶ ἀπολαυτῇ ποσοστῶν ἢ ἄλλων δικαιωμάτων ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι καὶ καθαρῶς τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει.

7. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετούντες τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Δ/νσεως Εἰδικῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ κυρίως ἀσφαλίσεως, ἀσφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ ταύτης, ὑποβάλουν εἰς τοῦτο σχετικὴν αἴτησιν.

8. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 ἕως 5 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν τρόπον ἐξαγορᾶς τοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς ταχτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

9. Οἱ, διὰ τὸ ὅτι ἀριθ. 265/71 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ μεταφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ θέσεων, ὡς καὶ «περὶ μετατάξεως ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 1/68», μεταταγέντες ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπάλληλοι ἀσφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ ταύτης, δι' αἰτήσεως τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀνακαλέσων τὴν προηγουμένην αὐτῶν δήλωσιν περὶ μὴ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τὸν ἐκ λόγῳ Ταμείου.

10. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 ἕως 5 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος μεταταγέντες ὑπαλλήλους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν τρόπον ἐξαγορᾶς τοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς ταχτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

11. Οἱ ἐκ τοῦ κυρίου πρωτοπικιοῦ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, διορισθέντες εἰς τὸ ΑΣΔΥ καὶ ἐπανελεθόντες, μετὰ τὴν κατάργησιν τούτου διὰ τοῦ Ν.Δ. 285/74 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν», εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, δύναται νὰ ἀναγνωρίσων ὡς προϋπηρεσίαν, δι' ἐξαγορᾶς, κατὰ τὰς καμμένης διατάξεις, τὸ μεσολαβήσαν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸ ΑΣΔΥ. Ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος προϋπηρεσίας, ἄνευ ὑποχρεώσεως ἐξαγορᾶς, τὸ χρονικὸν διάστημα, διὰ τὸ ὅποιον ἐγένετο παρακρατήσις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀνωτέρω ἀποδοθεῖσα ὡς εἰσφορά εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. Ἐφ' ὅσον τὰ ἀποδοθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρακρατήσεως, ὑπελείποντο τῶν βάσει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἰσχυουσῶν εἰσφορῶν ἐμπίσθου ἡσφαλισμένου Α' τάξεως, τὸ μὴ ἀποδοθὲν μέρος καταβάλλεται ἀναπροσηρμοσμένον βάσει τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς.

*Άρθρον 3.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4114/1960, ως αντικατεστημένη υπό της παραγράφου 4 του άρθρου 18 του Ν. 4507/1966 (περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών των Δικηγόρων, των Συμβολαιογράφων, τροποποιήσεως του Κώδικος (περί Ταμείου Νομικών και άλλων τινών διατάξεων), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Δεν δύναται έφεξής να ύπαρξη εις την ασφάλειαν του Ταμείου ύφ' οίκνηποτε ιδιότητα, ο συνταξιούχος υπάλληλος αυτού, ο συνταξιούχος του Δημοσίου, οίονδήποτε ασφαλιστικού όργανισμού ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, πλην αν ούτος τυγχάνη άνάπηρος ή θύμα πολέμου».

*Άρθρον 4.

Τα έδάφια α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960, ως έτροποποιήθησαν αντικαθίστανται ως ακολούθως:

α) Έκ μηνιαίας εισφοράς των έμίσθων ήσφαλισμένων καθοριζομένης εις ποσοστόν 7% της πρώτης και 4% της δευτέρας τάξεως ήσφαλισμένων επί του έκάστοτε βασικού μισθού, της εισφοράς ταύτης μη δυναμένης να είναι ανωτέρας της άντιστοιχούσης εις τον βασικόν μισθόν του 3ου βαθμού της ιεραρχίας των Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων.

β) Έκ μηνιαίας εισφοράς των εν άναστολή άσκήσεως της Δικηγορίας τελούντων ως και των Δικηγόρων τακτικών καθήκτων των Πανεπιστημίων ή Άνωτάτων Έκπαιδευτικών Έδρμάτων, εκ ποσοστού 3% επί του εις τούτους καταβαλλομένου κατά μήνα βασικού μισθού ή εν μη καταβολή μισθού, επί της άποζημιώσεως ή έξόδων παραστάσεως ήτις εν ούδεμιά περιπτώσει δύναται να είναι κατωτέρα των χιλίων δραχμών. Η εισφορά αύτη αποδίδεται υπό της μισθοδοτούσης αρχής διά κρατήσεως εκ των ως άνω άπολυτών του ύποχρέου».

*Άρθρον 5.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4114/1960 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Προκειμένου περί γάμου τελουμένου υπό συνταξιούχου, διά την άναγνώρισιν τούτου, όφείλεται το κατά τον χρόνον της έξοφλήσεως προβλεπόμενον ποσόν διά την άναγνώρισιν του γάμου των εν άνεργεία ήσφαλισμένων, αναλόγως της τάξεως εις ήν άνήκει ο συνταξιούχος κατά τον χρόνον έξόδου του εκ της άσφαλίσεως.

Τò ποσόν τούτο καταβάλλεται έντός έτους από της τελείσεως του γάμου, άτόκως, μετά παρέλευσιν δέ της προθεσμίας ταύτης έντόκως επί τῷ έκάστοτε ίσχύοντι ποσοτῷ του νομίμου τόκου».

*Άρθρον 6.

Η παράγραφος 6 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4114/1960 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Είς την κατά τας διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του παρόντος καταβολήν ύποχρεούται ο ήσφαλισμένος ή συνταξιούχος άναγνώριζων έξώγαμον τέκνον ή πλείονα τοιαύτα, ως και εκείνος, έναντι του οποίου έγένετο δικαστική άναγνώρισις έξωγάμου ή έξωγάμων τέκνων, κατά τας διατάξεις των άρθρων 1533 και 1555 του Άστικού Κώδικος, ως και ο υίοθετών τέκνον.

Τò ποσόν καθορίζεται αναλόγως της τάξεως, εις ήν άνήκει ή άνήκει ο γονεύς κατά τον χρόνον της γεννήσεως ή της υίοθεσίας του τέκνου.

Μετά την παρέλευσιν έτους από της γεννήσεως, ή της υίοθεσίας του τέκνου όφείλεται προσάψει προς 5% έτησίως».

*Άρθρον 7.

1. Η περ. Α' της παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν.Δ. 4114/1960, ως αύτη έτροποποιήθη και συμπληρώθη υπό των παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 16 του Ν. 4507/1966, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Α') Έν περιπτώσει θανάτου έγγάμου ήσφαλισμένου έχοντος συμπληρώσει χρόνον άσφαλίσεως 10 έτών ή έγγάμου συνταξιούχου του Ταμείου, ή χήρα σύζυγος και τὰ νόμιμα ή νομι-

μοποιηθέντα ή διά δικαστικής άποφάσεως πλήρως άναγνωρισθέντα, ως και τὰ φυσικά (έξώγαμα) έναντι της ήσφαλισμένης μητρός κατά τους όρισμούς του Άστικού Κώδικος τέκνα, έφ' όσον τὰ μέν άρρενα είναι άνήλικα και άγαμα, τὰ δέ θήλεα άγαμα. Προς τὰ άνήλικα τέκνα έξομοιούνται και τὰ άγαμα άρρενα, άνήλικα μέν άλλ' άπορα και άνήλικα προς άκτήριν οίονδήποτε ειοποριστικού επαγγέλματος, έφ' όσον ή άνικανότης επήλθε διαρκούσης της άνελικιότητός των, ως και τὰ άρρενα άγαμα τὰ μη υπερβάντα τὸ 25ον έτος της ηλικίας των, έφ' όσον τυγχάνουσι σπουδασταί Άνωτάτων Έκπαιδευτικών Έδρμάτων ή Άνωτέρων Σχολών. Προς φυσικά τέκνα έξομοιούνται και τὰ θετά έφ' όσον ή υίοθεσία έτελέσθη τρία (3) έτη τούλάχιστον πρό του θανάτου του άμέσως ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου θετού έγγάμου ή άγάμου γονέως. Δικαιωμα συντάξεως της χήρας σύζυγος του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου γεννᾷται, εάν ο γάμος τούτου έτελέσθη εξ (6) μηνας τούλάχιστον πρό του θανάτου του. Η προϋπόθεσις αύτη δεν απαιτείται:

α) εάν ο θάνατος όφείλεται εις έλαίον συμβάν, β) εάν ύφισταμένου του γάμου έγενήθη ή ένομιμοποιηθή τέκνον, γ) εάν ή χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου τελή εις κατάσταση έγκυμοσύνης και δέν διακοπή αύτη, γεννηθή δέ ζών τέκνον».

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των πρό της ένάρξεως ίσχύος του παρόντος τελεθεισών υίοθεσιών. Έτω και αν ο θάνατος του θετού γονέως επήλθε πρό της ένάρξεως ίσχύος του παρόντος.

*Άρθρον 8.

1. Τò άρθρον 19 του Ν.Δ. 4114/1960, ως έτροποποιήθη υπό του Ν. 4507/1966, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 19.

1.α) Αι παρεχόμεναι υπό του Ταμείου συντάξεις καθορίζονται εις ποσόν δραχμών ίσον προς τὸ γινόμενον των εν τῷ έπομένῳ έδαφίῳ άναγραφόμενων, δι' έκάστην κατηγορίαν και τάξιν, μονάδων, επί τον κατά τὸ έδάφιον ι' της παρούσης παραγράφου κινών διά πάσας τὰς κατηγορίας και τάξεις, συντελεστήν. αναλόγως του χρόνου άσφαλίσεως, κατά τὰ εν έδαφίῳ γ' ειδικώτερον όρίζομενα.

β) Διά την Α' τάξιν Άρίσθων	354
Διά την Β' τάξιν Άρίσθων	177
Διά την Α' τάξιν Εμρίσθων	150
Διά την Β' τάξιν Εμρίσθων	75

Διά Πρ. Δ'τος προκλουμένου υπό του έποπτεύοντος Υπουργού μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, δύναται να αύξοειώνται αι άνω καθορισθείσαι μονάδες διά μίαν ή περισσότερας κατηγορίας ή τάξεις.

γ) Δι' έκαστον έτος άσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα έτών ή συντάξεις είναι ίση προς τὸ εν πεντηκοστόν του, κατά τὸ άνωτέρω, καθοριζόμενον ποσόν.

Μετά την συμπλήρωσιν τριάκοντα έτών άσφαλίσεως, ή συντάξεις προαυξάνεται κατά δύο πεντηκοστά δι' έκαστον έτος πέραν των τριάκοντα έτών άσφαλίσεως και μέχρι του τετρακοστού. Οι έχοντες υπερτετρακοσताτη συντάξιν ύπηρέσιαν δικαιούνται προαυξήσεως της συντάξεως δι' έκαστον έτος πέραν των 40 εξ ένός πεντηκοστού (1/50).

δ) Έάν διά του, κατά τὰ άνωτέρω, δικλάνοισμού συντάξεως, ή άνήκουσα σύνταξις εις τούς κατά την ίσχυν του παρόντος συνταξιοδοτούμενους είναι ελάττων της κατά την χρονολογίαν ταύτην ύπ' αυτών λαμβανουμένης έξακολουθεί καταβαλλομένη και έφεξής ή αύτη σύνταξις.

ε) Η σύνταξις της κατηγορίας των άμίσθων ήσφαλισμένων Α' και Β' τάξεως δέν δύναται να είναι κατωτέρα των έκκτον επτά (107) μονάδων, των δέ οίκογενειών αυτών ή αύτη σύνταξις κατανεμεμένη ως όρίζεται εν άρθρῳ 20 του παρόντος. Η σύνταξις της κατηγορίας των έμίσθων ήσφαλισμένων Α' και Β' τάξεως, δέν δύναται να είναι κατωτέρα των έξοκλήκοντα εξ (76) μονάδων, των δέ οίκογενειών αυτών ή αύτη σύνταξις κατανεμεμένη ως όρίζεται εν άρθρῳ 20 του παρόντος.

Προκειμένου περί μικτής συντάξεως ή κατά τὰς ἀνωτέρω παραγράφους υπαγωγή γίνεται ἐπὶ τῇ ἔασι τῆς κατηγορίας τῶν πλειόνων ἐτῶν.

στ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἄλλην (ἐμισθοῦ εἰς ἄμισθον καὶ τὸν ἀπάλιν) ἡ σύνταξις τοῦτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ κανονίζεται μικτή, κατὰ ἀλλομένου τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν, ἀναλογούντος ποσοῦ συντάξεως. Τὰ κατὰ τὸ κατὰ τὴν ἐδαφίον 2 τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α.Ν. 1621/1939 (περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν) ἀντικειμένου ἐτῆ προστίθενται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ ὁ ἡσφαλισμένος ἔχει τὸν μείζονα χρόνον ἀσφαλίσεως.

Εἰς περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἄμισθος ἡσφαλισμένος διετέλεσεν ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου ὑπὸ ιδιότητα ἡσφαλιζομένην παρὰ τῷ Ταμείῳ Νομικῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἐδικαιώθη συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου λαμβάνει σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου, ἄμισθου ἡσφαλισμένου τῆς τάξεως ἣν οὗτος εἶχε κατὰ τὰ δέκα τελευταία ἐτῆ τῆς ἄμισθου ὑπηρεσίας του.

ζ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς τάξεως εἰς τὴν ἄλλην, ἡ σύνταξις αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του καθορίζεται ἔασι: τοῦ διὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν μετατάγη προβλεπομένου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἔχει συμπληρωμένον ὑπὲρ πενταετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὸν χρόνον ἐξόδου του ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἀπαιτεῖται ἐπὶ ἐξόδου ἡσφαλισμένου λόγῳ ἀνικανότητος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος, ὡς ἡ τελευταία αὕτη ἀντικειμένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Ν. 4507/1966 ἡ ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

η) Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὅπως, ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἐτους, δι' ἀποφάσεων του ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ, καταβάλλῃ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου ἐκτακτά ἐσθ-θήματα.

θ) Εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου τοὺς δικαιουμένους συντάξεως κατὰ τὴν 15ην Ἰουνίου ἐκάστου ἐτους, καταβάλλεται, μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡμίσεια σύνταξις ὡς ἐπίδομα ἔξιας, ἐφ' ὅσον δι' ἡτιολογημένη ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου διαπιστωταὶ ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος.

Οἱ λαμβάνοντες τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα, ἐξ ἐτέρας πηγῆς, δικαιούνται παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν τυχόν διαφορὰν μέχρι τοῦ θύλου τοῦ χορηγομένου ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδόματος.

ι) Ὁ κατὰ τὸ ἐδαφίον α' συντελεστής καθορίζεται: εἰς τοῖς ἀντικείμενους ἐτῶν (38). Ὁ συντελεστὴς οὗτος δύναται νὰ μεταβάλληται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. α) Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ ἐδαφίον ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος ἐξερχομένων τῆς ἀσφαλίσεως, λόγῳ ἀνικανότητος, συνετεῖται νότου μὴ προϋπαρχούσης τῆς ἀσφαλίσεως των, καθορίζεται ἀναλόγως τῶν ποσοστῶν ἀναπηρίας, μὴ θνητῆς νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἐν παρ. 1ε' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καθοριζομένης καὶ ἀνωτέρα τῆς συντάξεως τῆς ἀναλογούσης εἰς 40 ἐτῆ ἀσφαλίσεως τῆς κατηγορίας καὶ τάξεως εἰς ἣν ἀνήκουσιν οὗτοι.

β) Ἡ ἀνικανότης κρίνεται κατὰ τὰ ἐν παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ παρόντος ὁριζώμενα.

γ) Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξερχομένων λόγῳ ἀνικανότητος καθορίζεται ἔασι: τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, προσυξάνεται δὲ κατὰ τόσα πεντηκοντὰ ἔτη προκύπτουν ἐκ τοῦ γινόμενου τοῦ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἐπὶ τὸν ὑπολειπόμενον, πρὸς συμπλήρωσιν 40 ἐτῶν, χρόνον ἀσφαλίσεως.

δ) Ἴνα ὁ κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδαφίον α' τῆς παρούσης παραγράφου ἐξερχόμενος, ἔχῃ δικαίωμα εἰς προσυξήσιν τῆς συντάξεώς του, δέον ὅπως κέντηται δεκαετὴ πραγματικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ ὑπὸ μίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, ἀσφαλισμένου τοῦ συνυπολογισμοῦ χρόνον ἀσφαλίσεως εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα.

3. Ἡ σύνταξις τῶν Δικολάβων, τῶν Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐχόντων ἅμα τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐπιμελητοῦ Δικαστηρίων καὶ τῶν Κλητῶν τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, προσυξάνεται κατὰ ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (50%).

4. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν προσυξάνεται καὶ ἡ σύνταξις τῶν Ἐπιμελητῶν Δικαστηρίων ἐν γένει καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐξόδου ἡ τοῦ θανάτου πενταετίαν ἐμισθοδοτήθησαν μὲ ἀποδοχὰς ἀντιστοιχούσας τοὺς ἀμείνων εἰς τὸν 9ον βαθμὸν τῆς δημοσίας ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας καὶ ἄνω.

5. Εἰς περιπτώσει καθ' ἣν ἡ σύνταξις τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους 3 καὶ 4 προσώπων, μετὰ τῆς ἐν αὐταῖς προσυξήσεως, ὑπολείπεται τῆς ἐν ἐδαφίῳ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κατωτάτης συντάξεως, καταβάλλεται ἡ τελευταία αὕτη.

2. Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐδαφίου στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται: ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη τυχόντων μικτῆς συντάξεως, ἐκ τοῦ Ταμείου, καὶ μὴ δικαιωθέντων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, μόνον, διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ἐξῆς χρόνον ἐφ' ὅσον αἰτήσωνται: τοῦτο ἐντὺς ἐτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἀντικαθίσταται: ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

* Ἀρθρον 9.

1. Τὸ ἀρθρον 20 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α' Ἀρθρον 20.

Καταναλὴ ἀπονεμητέας συντάξεως εἰς οἰκογενείας.

1. Ἡ σύνταξις τῆς ἀτέκνου ἢ συντραχούσης μετὰ τέκνων μὴ δικαιουμένων συντάξεως κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῶν χήρας συζύγου, συνίσταται εἰς 75% τῆς εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως.

Εἰς τὴν περιπτώσει ὑπάρχουσι τέκνα τοῦ θανόντος δικαιούμενα συντάξεως κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς των, ἡ σύνταξις κατανέμεται: μεταξὺ των κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὁριζώμενα.

2. α) Ὑπαρχούσης χήρας καὶ ἐνὸς τέκνου ἢ εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέα ἢ ἀπονεμηθείσα σύνταξις ἀνήκει κατὰ 75% εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ κατὰ 25% εἰς τὸ τέκνον.

β) Ὑπαρχόντων χήρας καὶ πλειόνων τοῦ ἐνὸς τέκνων ἡ σύνταξις τῆς χήρας συζύγου περιορίζεται εἰς τὸ 50%, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος ἀνήκοντος εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

γ) Ἐκλείποντός τινος τῶν τέκνων ἡ διαγραφόμενου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἡ εἰς αὐτὸ ἀνήκουσα σύνταξις προσυξάνει: τὴν σύνταξιν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἀναλόγως κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ὁριζώμενα.

3. α) Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ ἐκλείπουσης ἢ ἀπολειπούσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν καθ' ὃν χρόνον ἐπῆλθε τὸ τοιοῦτον γεγονός ὑπάρχῃ ἐν τέκνον δικαιούμενον συντάξεως, ἡ σύνταξις τοῦτου συνίσταται εἰς τὸ 50% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἡ σύνταξις των συνίσταται εἰς τὸ 75% κατ' ἴσας μερίδας, ἐὰν δὲ πλείονα, εἰς 100% κατ' ἴσας μερίδας.

β) Ἐκλείποντός τινος τῶν τέκνων ἡ ὁπωσδήποτε διαγραφόμενου ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν συνταξιούχων, ἡ σύνταξις τῶν λοιπῶν προσυξάνεται ἀναλόγως ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου.

4. α) Ἐὰν ὑπάρχῃ χήρα μήτηρ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἢ προκαίμενου περὶ ἐξωγάμου, φυσικῆς μήτηρ αὐτοῦ καὶ δὲν συντρέχουν τέκνα τοῦ θανόντος, δικαιούται αὐ-

τη υπό τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 25% τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως εἰς τὸν θανόντα. Μὴ συντρέχοντων τέκνων καὶ χήρας συζύγου τοῦ θανόντος, ἡ χήρα μήτηρ ἢ φυσικὴ μήτηρ δικαιούται συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 50% τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης.

β) Ἐὰν ἡ χήρα ἢ φυσικὴ μήτηρ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἡ δικαιουμένη συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, συντρέχῃ μετὰ τέκνων ἢ χήρας συζύγου καὶ τέκνων τοῦ θανόντος ἐξομοιοῦται πρὸς τέκνον καὶ λαμβάνει σύνταξιν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ τέκνου.

γ) Ἐκλειπούσης τῆς χήρας μητρὸς ἢ διαγραφομένης ἐκ δυνάμεως τῶν συνταξιούχων ἡ ἀπολεσάσης τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ μερίς τῆς προσαυξάνει ἀναλόγως τὴν σύνταξιν τῶν λοιπῶν συνδικαιούχων κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις ὁριζώμενα.

δ) Ὑπάρχοντος ἀπόρου πατρὸς τοῦ θανόντος ἐφαρμόζονται τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς χήρας μητρὸς ὁριζώμενα, ἀναλόγως.

6. Ἡ σύνταξις μητρὸς καὶ ἀδελφῶν τοῦ θανόντος συντρέχουσιν τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, συνίσταται τῆς μὲν μητρὸς εἰς τὸ 25%, τῶν δὲ ἀδελφῶν εἰς τὸ 25% τῆς ἀνηκούσης τῷ θανόντι συντάξεως. Ἐὰν συντρέχωσι πλείονες ἀδελφαὶ ἡ σύνταξις τούτων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 50% καταναυαμένη κατ' ἴσας μερίδας.

7. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω 4 καὶ 6 παραγράφους ποσοστὸν τῆς συντάξεως.

8. Ἡ σύνταξις τῶν ἀδελφῶν μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 50% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

9. Ἐξαιρετικῶς ἡ σύνταξις τῆς χήρας συζύγου, οὗσης ἀπόρου καὶ μὴ συντρέχοντων τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν, συνίσταται εἰς ὅλην τὴν ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν ἡσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος ἐκέκτητο 40ετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίσταται τέκνον ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἡ σύνταξις κατανέμεται κατὰ τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζώμενα ποσοστά. Ἐκλειπόντος τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων ἡ ἀπολεσάντων τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, τὸ ποσοστὸν συντάξεως ἀνακαθορίζεται κατὰ τὰ προαναφερθέντα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργεῖται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαίωμα πλείονων συντάξεων ἐκ τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, εἰς τὸν δικαιούχον καταβάλλεται ἡ ἀνωτέρα κατὰ ποσὸν σύνταξις, ὡς καὶ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ ποσοῦ τῆς ἑς δικαιούται ἐτέρας συντάξεως, μὴ ἐφαρμοζομένης διὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος περὶ κατωτέρων ὁρίων συντάξεων.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐτέρα σύνταξις καταβάλλεται ὅπου τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιορισμοῦ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ δικαιούχοι μιᾶς ἢ καὶ δύο συντάξεων εἶναι: πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπου».

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ σύνταξις διακόπτεται:

α) Ἀφ' ἧς ὁ συνταξιούχος καταστῇ ἐκ νέου ἡσφαλισμένος, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς χρονολογίας τῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τοῦ ὡς ἀνικάνου ἀρχικῶς κριθέντος.

β) Ἐὰν ἄρχῃ αὐτὸς τέκνα ἢ ἀδελφαί, μετὰ τὴν συμπλή-

ρωσιν τοῦ 25οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κατ' ἐξῆς περιπτώσεων, δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ προσπορίζωνται: τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐξ ἐργασίας ἢ περιουσίας αὐτῶν.

3. Ἀρδέντος τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ περιπτώσεων τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀργεῖται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνός, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος οὗτος.

Εἰδικῶς, προκαμένης τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐν ἐδαφ. β' τῆς προηγουμένης παραγράφου προσώπων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καθορίζει καὶ τὴν διάρκειαν τῆς συνταξιοδοτήσεως, ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐραχύτερα τῶν δύο (2) ἐτῶν, οὔτε μείζων τῶν τεσσάρων (4)».

2. Ἡ προστεθείσα διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4507/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Δικηγόρων, τῶν Συμβολαιογράφων, τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» διατάξις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Συντάξεως τέκνου λόγῳ θανάτου δικαιούται: παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ ἡ διατυγχεύουσα ὑπατιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπατιότητι θυγατρὸς ἀποδιδώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὡς καὶ ἐκείνη ἧς ὁ γάμος ἐλύθη συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός».

3. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἡ προστεθείσα διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4507/1966, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ ὑπ' αὐτῆς ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις ἀπονεμῆς συντάξεως ὑφίστανται κατὰ τὴν ἐνῆρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβληθῇ αἴτησις συνταξιοδοτήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύνταξις ἀργεῖται κατὰ τὰ ὁριζώμενα εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 καὶ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 23.

Εἰδικαὶ παροχαί.

1. Χορηγεῖται ἐφ' ἀπαξ ἐπικουρικὴ παροχὴ:

α) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα ἡσφαλισμένου τελοῦντος ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετὴ τοῦλάχιστον χρόνον ἀσχλητέως κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου αὐτῆς.

β) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα συνταξιούχου ἐξ ἰδίου δικαίωματος ἐκ τοῦ Ταμείου.

γ) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα λαμβάνουσαν σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ εἰς τὴν θυγατέρα τὴν μὴ λαμβάνουσαν σύνταξιν ἐνεκα τοῦ ἐν ἐδαφ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος λόγου δικαιοσύνης.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παροχὴ χορηγεῖται εἰς μίαν μόνον θυγατέρα.

3. Θυγατὴρ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου νοεῖται ἡ ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθεῖσα, ὡς καὶ ἡ ἐξώγαμος, ἐφ' ὅσον ἀνεγνωρισθῇ ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξομειώθῃ πρὸς ἐκουσίως ἀνεγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ. κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, πάντοτε δὲ ἐννοεῖται τῆς ἡσφαλισμένης μητρὸς, ὡς καὶ ἡ δευτ. θυγατὴρ, ἐφ' ὅσον συντρέχουν δι' αὐτὴν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος.

4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως διαζυγίου ἢ θανάτου τοῦ συζύγου, τοῦ δι' ὃν ἐχορηγήθῃ ἡ εἰδικὴ παροχὴ γάμου, δὲν γεννᾶται δικαίωμα νέας εἰδικῆς παροχῆς, ἐν περιπτώσει τελευτέως ἐτέρου γάμου.

5. 'Η ειδική παροχή *ἀνέρχεται* εἰς τὸ δωδεκαπλάσιον:

α) 'Επὶ τῆς α' περιπτώσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἥς θὰ ἐδικαιούτο ὁ ἡσφαλισμένος, ἐὰν καθίστατο συνταξιούχος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

β) 'Επὶ τῆς β' περιπτώσεως, τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἣν λαμβάνει ὁ συνταξιούχος πατὴρ ἢ μήτηρ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

γ) 'Επὶ τῆς γ' περιπτώσεως, τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἥς ἔσται τοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλιστέως τοῦ θὰ ἐδικαιούτο ὁ θανὼν ἡσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

6. Τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά πρὸς ἀπόληψιν ἐιδικῆς παροχῆς καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

7. Οἱ ἡσφαλισμένοι καὶ συνταξιούχοι οἱ ἔχοντες θῆλον τέκνων, μὴ ἐλθόν εἰς γάμον ἢ ἀποκτώντες τοιοῦτον, ἐκ νομίμου γάμου, ἢ νομιμοποιηθέν ἢ ἐξώγαμον, ἀναγνωρισθὲν ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξαιρουμένον πρὸς ἐκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστ. Κώδικος, ἢ θετῆς θυγάτρός ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἢ ἔχοντα ἐξώγαμον τέκνον μήτηρ καὶ αἱ ἤδη συνταξιοδοτούμεναι οἰκονόμειται ἐν αἷς περιλαμβάνεται καὶ ὄγαμος θυγάτηρ δικαιουμένη ἐιδικῆς παροχῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορὰν κατὰ μῆνα οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα (60), οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40), ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, νομιμοποιήσεως, ἀναγνωρίσεως ἢ υἰοθεσίας τοῦ τέκνου. ἐφ' ὅσον τοιοῦτον γεγονός λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου.

8. 'Εν καθυστερήσει καταβολῆς τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς, ἐπιβάλλεται προσαύξησης ἐπ' αὐτῆς 5% ἐτησίως, ἀφ' ἧς ἦτο αὕτη καταβλητέα καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως.

9. Οἱ εἰς τὴν παράγραφον 7 ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶν τῆς εἰσφορᾶς, ἐὰν δηλώσουν ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόληψιν τῆς ὡς ἄνω ἐιδικῆς παροχῆς. Εἰς περιπτώσιν ὑποβολῆς τοιαύτης δηλώσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, τὸ θῆλον τέκνον στερεῖται τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπομένης παροχῆς, αἱ δὲ τὴν αἰτίαν διὰ ταύτην ἀποδοθεῖσαι διὰ τὸν μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως χρόνον, εἰσφορὰ δὲν ἐπιστρέφονται.

10. 'Ο τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς ἄνω ὀριζομένης εἰσφορᾶς καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

11. 'Εὰν δὲν ἔχη καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ εἰσφορὰ, ἦτοι δι' ὅλον τὸ ἐν αὐτῇ εἰκοσαετὶς διάστημα, ἐπιστάντος τοῦ χρόνου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβολῆς τῆς ἐιδικῆς παροχῆς κρατεῖται ἐκ ταύτης ὑποχρεωτικῶς τὸ μὴ καταβληθὲν ποσὸν τοῦ υπολοίπου χρονικοῦ διαστήματος μετὰ τῆς τυχόν ὀφειλομένης προσαυξήσεως».

Ἄρθρον 13.

'Η παράγραφος 6 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«6. 'Όπου ἐν τῇ παρόντι Νόμῳ διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὴν ἐπαύξησην ταύτης ἀπαιτεῖται ὡς προϋποθέσεις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη βεβαιούται ὑπὸ Πρωτοβάθμιου ἢ ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς, ὑπὸ Δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς ἐξ ἱατρῶν.

'Η Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἱατρῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

'Η Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ πέντε ἱατρῶν, ἐξ ὧν τέσσαρες ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ὁ πέμπτος ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου.

'Η Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐνόρκως περὶ τῆς ἀνικανότητος ἢ μὴ τοῦ ἐξεταζομένου καὶ καθορίζει ποσοστὸν εἰς ἑκατοστὰ (εκατὸν) τῆς βεβαιωθείσης ἀνικανότητος καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς ἀσκουμένη ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ Ταμείου ἐντὸς προθεσμίας τριᾶκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβάθμιου Ἐπιτροπῆς.

'Η Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐνόρκως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Πρωτοβάθμιου Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἀπόφασίς τῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον.

'Η δαπάνη διαδικασίας καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς Πρωτοβάθμιου ἱατρικῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἡσφαλισμένον, τῆς Δευτεροβάθμιου δὲ τὸν προσφεύγοντα.

'Η αἴτησις τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος θέον νὰ ὑποβληθῇ ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλιστέως ἢ ἐντὸς ἐξ μηνῶν τὸ πλεον ἐκ τῆς λήξεώς της, προκειμένου δὲ περὶ ἐνηλικιωθέντος ἄρρενος ἀνικάνου τέκνου ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ ταύτης ἐμπίσθων ἡσφαλισμένων ὅταν ἀναγνωρισθῇ αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λόγῳ παθῆσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκεν ταύτης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἀπαξ νὰ παραπέμπῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐκ νέου εἰς ἱατρικὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ὀρισθέντος χρόνου ἀνικανότητος».

Ἄρθρον 14.

'Η παράγραφος 7 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«7. 'Όπου ἐν τῇ καίρῳ περὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν νομοθεσίᾳ, τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἡ ἐπαύξησης ταύτης ἡρτηται ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ δικαιούχου ὡς ἀπόρου ἢ μὴ εὐπόρου ἢ μὴ προσποριζομένου τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐξ ἐργασίας ἢ περιουσίας, ἡ κρίσις λαμβάνει χώραν ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν τῆς ὑφισταμένης, κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τοῦ ἀντιστοίχου δικαιώματος, ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἐνδιαφερόμενου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν τοιοῦτον χαρακτηρισμὸν ἀπάντων τῶν εἰσοδημάτων ἐκ περιουσίας ἢ μισθῶν ἢ συντάξεων ἐκ τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. πλην τοῦ Τ.Ν. 'Η περὶ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων αἰτήσεις θέον νὰ ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ δικαιώματος. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπόλλυται πᾶν δικαίωμα.

Προκειμένου περὶ συνταξιοδοτουμένων θηλέων τέκνων, συμπληρωσάντων τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ ἄνω προθεσμία ἄρχει ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ταύτης.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἡθέλει ἐπέλθαι μείωσις τῆς ἀρχικῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως ἐνεκα λόγων μὴ συνθεομένων πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, οὗτος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ὑπαρξιν ἀπορίας, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις ἐπαύξεσεως τῆς συντάξεως, δι' αἰτήσεως, ὑποβαλλομένης ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνῶν ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθῃ ὁ λόγος προβολῆς τῆς ἀπορίας, διὰ δὲ τὰς δημιουργηθείσας ἢ διὰ περιπτώσεις ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀμεξαρτήτως χρόνου γενέσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος».

Ἄρθρον 15.

'Η παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 589/1968 (περὶ τακτοποιήσεως ὀφειλῶν ἐναντι τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν), ἀντικαθίσταται οὕτω:

«3. Οί μη συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Π. Δ/των, ἡ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, εἴτε δι' ἐνσήμων εἴτε κατὰ διάφορον τρόπον εἰσπραττομένων, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν προστίμου μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ μὴ καταβληθέντος ἢ μὴ προσηκόντως καταβληθέντος πόρου, ὀφειλόμενου ἐντόκως μὲ τὸν ἐκάστοτε τόκον ὑπερμερίας ἀπὸ τῆς ἐνδόσεως τῆς ἐπιβαλλούσης τοῦτο ἀποφάσεως.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

*Ἀρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἀρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«8. α) Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν οἱ ἡσφαλισμένοι δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἐν ἐδαφίῳ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ παρόντος ἀναφερομένην ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως ἀσφαλιστικοῦ διδλαιορίου ἢ ἐλλειπῶς τηροῦσι τοῦτο, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐξοφλήσῃ τὴν ἐντεῦθεν ὀφειλὴν τῶν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διμήνου προθεσμίας παραδόσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ διδλαιορίου, προσηυξημένην κατὰ 2% δι' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως.

β) Μὴ ἐξοφλουμένης ὁλοσχερῶς τῆς ὀφειλῆς ἐντὸς τῆς τριετίας, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τὸ χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ ὅποιον ἀνάγεται ἡ μὴ ἐξοφληθεῖσα ὀφειλὴ».

*Ἀρθρον 17.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Οἱ ἡσφαλισμένοι δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς μὴ συμπιπτούσης πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως προϋπηρεσίας τῆς διανομοῦσης ἐν Ἑλλάδι ἢ Αἰγύπτῳ ὑπὸ τινὰ τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, ὡς καὶ χρόνον μέχρι πέντε ἐτῶν ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἢ ὡς ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἢ ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς Καθηγητῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἑκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἐκπαιδευτικῶν εἰς σχολεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Κύπρου, Δωδεκανήσου, Βορείου Ἠπείρου, Τευρκίας καὶ Αἰγύπτου ἢ ἐκ Δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ἐν Β. Ἠπείρῳ ἢ ἐκ τῆς εἰς τὰς Ἑνόπλους Δυνάμεις καὶ εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὑπηρεσίας τῶν.

Προκειμένου περὶ τῶν καταστάσεων ἡσφαλισμένων μετὰ τὴν 1.1.1961, αἱ ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι, δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπελογίσθησαν ἢ δὲν εἶναι ὑπολογιστέαι κατὰ τὸν χρόνον ἀναγνώσεως διὰ τὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλου ὀργανισμοῦ συνταξιοδότησιν τῶν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 165 ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1963 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς κυρωθεῖσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4377/1964 «περὶ εἰδικῶν μέτρων τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν», ὡς καὶ τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ «περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰθιοπίας ἐπαναπατρισθέντων ἀπὸ τοῦ ἐτους 1972 καὶ ἐφεξῆς ἐπαναπατριζομένων δικηγόρων.

*Ἀρθρον 18.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Οἱ ἡσφαλισμένοι διχολόβει δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ὀφειλῆς τῶν ὡς διχολόβων. ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Νομικῶν ἦσαν τὸ ἐπάγγελμα τῶν, καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι ὁ χρόνος οὗτος μετὰ

πάσης ἐτέρας ἀναγνωρίσεως κατὰ νόμον προϋπηρεσίας, δὲν δύναται εἰς οἰκονομικὰς περιπτώσεις νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ εἴκοσιν ἐπτά (27) ἔτη».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἀρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966 προστίθεται τρίτον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τῆς διαγραφῆς μέχρι τῆς ἐπανεγγραφῆς χρονικὸν διάστημα εἶναι μείζον τῶν ἐξ (6) ἐτῶν, τὰ περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια πρόσωπα, δικαιοῦνται, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους τούτων, ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν καὶ τὸν Κλάδον Ἡπικλορικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων χρόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ χρόνου στερήσεως τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ πάντως οὐχὶ μείζονα τῶν ἐξ (6) ἐτῶν».

3. Ἡ διατάξις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966, ἡ προστεθείσα διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4507/1966 ἐξεληλυθότες τῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ τὰς οἰκονομίας τούτων. ἡ δὲ ἐκ τῆς προσμετρήσεως τοῦ διὰ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως παρακαμένου χρόνου προσαυξήσεως τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχερῆς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσού.

*Ἀρθρον 19.

1. Τὸ ἀρθρον 39 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτηθέντες καὶ οἱ συνταξιοδοτηθεῖσαι οἰκονομίας ἡσφαλισμένων, ὡς καὶ οἱ ἐφ' ἐξῆς ἐξερχόμενοι τῆς ἀσφαλίσεως ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιοδοτούμενοι οἰκονομίας ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων, μὴ ἀναγνωρίσαντες χρόνον πραγματικῆς συνταξιόμενης ὑπηρεσίας πλεον τῆς 45ετίας, δικαιοῦνται ὅπως ζητήσῃ τὴν προσμετρήσιν τοῦ μὴ ἀναγνωρισθέντος χρόνου προϋπηρεσίας, διὰ καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς οἰκίας διατάξεις ἀντιστοίχων ποσῶν, ἐπὶ σκοπῷ προσαυξήσεως τῆς συντάξεως».

2. Ἡ αἵτησις περὶ προσμετρήσεως ταύτης, κατὰ τὸ ἀρθρον 39 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς τούτῳ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθρου, χρόνου ἀσφαλίσεως, ὑποβάλλεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἢ δὲ συνεπείᾳ ταύτης προσαυξήσεως τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ὁλοσχερῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων ὀριζομένων ποσῶν ἐξαγορᾶς διὰ τὴν προσμετρήσιν τῆς περὶ τῆς πρόκειται ὑπηρεσίας, ὅπως δῆποτε δὲ οὐχὶ ἐνωρίτερον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 20.

Τὸ ἀρθρον 43 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἡσφαλισμένοι ἀποχωροῦσαι τῆς ὑπηρεσίας δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 15 ἐτῶν, ἂν συνυπολογισμοῦ πραγματικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἶναι ἔγγραφοι. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν γηρεῖᾳ ἢ ἐν διαζυγίᾳ, κατ' ἀμφοτέρως ὅπως τὰς περιπτώσεις μετ' ἀγγλικῶν τέκνων».

*Ἀρθρον 21.

1. Θυγατέρες συνταξιούχων τῶν ὁποίων τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐγεννήθη πρὸ τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 συνεχίζουν συνταξιοδοτούμεναι καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 25ου ἐτους τῆς ἡλικίας τῶν μόνων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται λόγος διακοπῆς κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ ἀρθρου 22 καὶ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς καὶ διατάξεις αὗται ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀρχεται μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 22.

Είς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 189/67 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Ταμείου Νομικῶν» προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Τὸ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀνταρκαζόμενον ποσὸν δι' ἐξόδα κηδείας ὁρίζεται δι' ἀπάσης τὰς περιπτώσεις ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου, μηνιαίας συντάξεως γήρατος τῆς ἀναλογούσης εἰς ἠσφαλισμένον Α' τάξεως ἔχοντα τριακονταπενταετή ὑπηρεσίαν. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὁρίζεται καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἀνώτατον ὅριον ἐξόδων κηδείας».

"Άρθρον 23.

1. Δικηγόροι, ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἐφ' ἐξῆς ἀσφαλιζόμενοι εἰς τοῦτο δικαιούνται, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ Ν. 4507/66, ὡς αὐτὶ ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ Α.Ν. 189/1967, εἰς ἀναγνώρισιν δύο ἐτῶν, πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν τούτων ὡς χρόνου ἀσφαλίσεως.

2. Συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου ἐξελεύοντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιούνται ὅπως ἀναγνωρίσῃ δι' ἐξαγορᾶς, κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις, μέχρι δύο ἐτῶν πλασματικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ Ν. 4507/1966, ὡς αὐτὶ ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ Α.Ν. 189/1967, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλωσι σχετικὴν αἴτησιν ἐντός ἐξ (6) μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἐκ τῆς προσμετρήσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πλασματικῆς ὑπηρεσίας προσυῆξις τῆς συντάξεως, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας.

4. Συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου καὶ οἰκογένειαι αὐτῶν ἀπολέσταντες τὸ δικαίωμα ἀναγνώσεως τῆς περὶ τῆς ἡ παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ πλασματικῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ μὴ ἐμπροσθέντος, σμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις, ἐναρξίσεως τούτου, θύναται νὰ ἀναγνωρίσων, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῆς παραγράφου ταύτης τὴν μὴ ἀναγνωρίσθεισαν ὑπηρεσίαν, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς προηγουμένης παραγράφου 3.

"Άρθρον 24.

"Απασι αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονέμονται συντάξεις ἀναπροσκαρμόζονται ἑάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

"Άρθρον 25.

1. Ἐκ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων (Κ.Ε.Α.Δ.) δικαιούνται μηνιαίας παροχῆς μόνον οἱ ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ δικηγόρου ἐξερχόμενοι τῆς ἀσφαλίσεως καὶ δικαιωθέντες συντάξεως, ἐκ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ταύτην.

2. Οἱ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀσφαλίσεως των εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, ἀποβαλόντες τὴν δικηγορικὴν ιδιότητα καὶ διατηροῦντες τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ Νομικῶν ἀσφάλισίν των, ὑπὸ ἐτέραν τοιαύτην, δικαιούνται παροχῆς ἐκ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. συνταχουσῶν τῶν περὶ ἀπονέμης παροχῆς ἐκ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. προϋποθέσεων κατὰ τὸν χρόνον ἐξόδου ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κ.Ε.Α.Δ., μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου Νομικῶν συνταξιοδότησίν των ὑπὸ τὴν ἐτέραν ιδιότητα, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν ἐπικουρικὴν σύνταξιν ἐξ ἐτέρου Ἐπικουρικοῦ Ταμείου, ἐπιστραφεμένων τῶν εἰσφορῶν ἀτόκως ἐν ἀναντίᾳ περιπτώσει.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ., παρεχομένη μηνιαία παροχή, καθορίζεται εἰς ποσὸν ὁραχμῶν ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τῶν συνταξιῶν ἐτῶν ἐπὶ τὸν ἰσχύοντα ἐκάστοτε συντελεστὴν ὁρίζ-

μενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, μὴ ἀναγνωρίζομένου δικαιώματος ἐπικουρικῆς παροχῆς διὰ τὴν πλεον τῶν τεσσάρων (40) ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

4. Ἡ περίπτωσης Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 428/1961 Β. Δ/τος «περὶ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Α. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἐγγάμου ἠσφαλισμένου ἔχοντος συμπληρώσει χρόνον ἀσφαλίσεως 10 ἐτῶν ἢ ἐγγάμου συνταξιούχου τοῦ Κλάδου, ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ ἀνήλικα νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως πλήρως ἀναγνωρισθέντα, ὡς καὶ τὰ ἐξώγαμα ἐναντι τῆς ἠσφαλισμένης μητρός, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τέκνα. Πρὸς τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται, τὰ ἄγαμα, ἐνήλικα μὲν, ἀλλ' ἄπορα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἀπαισίαν οἰοῦντοτε διοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἀνελικότητός των ὡς καὶ τὰ ἄγαμα ἐνήλικα, τὰ μὴ ὑπερβάντα τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Δικαίωμα παροχῆς τῆς χήρας συζύγου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου γεννᾶται, ἐὰν ὁ γάμος τούτου ἐτελέσθῃ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του, ὁπωσδήποτε ἐπερχομένου.

Ἡ προϋπόθεσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται ἐὰν ὑπάρχῃ τέκνον ἐκ τοῦ γάμου γεννηθὲν ἢ δι' αὐτοῦ νομιμοποιηθὲν».

"Άρθρον 26.

1. Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθέντες γάμοι ἀναγνωρίζονται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς αὕτη τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τοῦ ἀναλογουόντος ποσοῦ διενεργηθῇ ἐντός ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ δικαίωμα συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Προκειμένου περὶ γάμου τελεσθέντος καὶ ἐξαγορασθέντος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου δημιουργεῖται δικαίωμα συντάξεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τὰς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προϋποθέσεις.

"Άρθρον 27.

Συνταξιούχοι κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὁποίων συντρέχει δικαίωμα ἀπολήψεως ἐτέρας συντάξεως, κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς αὕτη ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ παρόντος, θύναται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν τούτου διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ἐξῆς χρόνον καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ περιορισμοὺς, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐντός ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐνδὲ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 28.

Τὸ δικαίωμα τῶν θετῶν θυγατέρων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 2ε τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ παρόντος, πρὸς ἀπόληψιν ἐφ' ἂπαξ εἰδικῆς παροχῆς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 29.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθροῦ 35 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 ἕως 4 καὶ 6 ἀναγνώρισις καὶ ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας, ὡς καὶ πλασματικῆς τοιαύτης, ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ἠσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον οὕτως θύναται νὰ ἀσκήσῃ δι' ὁλόκληρον ἢ μέρος τῆς

προϋπηρεσίας ταύτης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεώς του, τοῦ δικαιώματος τοῦτου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ. Τὸ δικαίωμα ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ συνταξιούχου, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ μετὰ τὴν λήψιν τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀποφάσεως καὶ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ ταύτης, τὸ δὲ κατὰ συνυπολογισμόν τῆς ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας προκύπτουν ποσὸν ἢ προσαύξεις, ἄρχεται καταβαλλομένη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς τῆς ἐξαγορᾶς».

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 28. 1. Καταβολαὶ παρ' ἡσφαλισμένου ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ κρατήσεις, πρὸς ἐκπλήρωσιν οἰασδήποτε ἀσφαλιστικῆς αὐτοῦ ὑποχρεώσεως, ἢ πρὸς ἐξαγορὰν οἰασδήποτε πραγματικῆς ἢ πλασματικῆς προϋπηρεσίας, νομίμως γενομένης, δὲν ἐπιστρέφονται καὶ ἐν ἡ περιπτώσει δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν δικαιούται συντάξεως αὐτὸς ἢ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 28 ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας καταβολὰς.

Ἄρθρον 31.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 προστίθενται παρὰρ. 3 καὶ 4 ἔχουσαι, ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐν περιπτώσει θανάτου, πρὸ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως, τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀναπῆρων ἢ ἀνικάνων, τὰ κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς αὐτῆς, δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐν λόγῳ ἡσφαλισμένων.

4. Ἀνάπηροι εἰρηνικῆς περιόδου (Ν. 1370/44), λαμβάνοντες σύνταξιν ἕνεκα τῆς ἀναπηρίας των παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἔχοντες εἰκοσαετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἐξερχόμενοι ταύτης, δικαιούνται συντάξεως ἀντιστοιχοῦσης εἰς ὅσῃ συντάξιμον ὑπηρεσίαν. Οὗτοι, πέραν τῆς συντάξεως ταύτης, δικαιούνται ὅπως ἀναγνωρίσιν δι' ἐξαγορᾶς, κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ παρόντος, ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, 5 ἔτη, μὴ δυναμένης πάντως τῆς συντάξεώς των, διὰ τῆς προσμετρήσεως τοῦ χρόνου τοῦτου, νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς χρόνον ἀσφαλίσεως 40 ἐτῶν».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας, ὧν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβάλουν αἰτησιν, εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναφέρεται ἀπαιτήτως καὶ ὁ πρὸς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς, χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ἐποβληθείσης ἐμπροθέσμως τῆς αἰτήσεως, τὸ μὲν δικαίωμα χορηγήσεως συντάξεως δάσει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ δὲ δικαίωμα χορηγήσεως ἡξιμένης συντάξεως διὰ προσμετρήσεως τοῦ μέχρι 10 ἐτῶν χρόνου ἀσφαλίσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

3. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἡ προστεθείσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξελεθόντων τῆς ἀσφαλίσεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβάλουν αἰτησιν εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναφέρεται ἀπαιτήτως καὶ ὁ πρὸς ἀναγνώρισιν, δι' ἐξαγορᾶς, χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ἐποβληθείσης ἐμπροθέσμως τῆς αἰτήσεως, τὸ μὲν δικαίωμα χορηγήσεως συντάξεως, δάσει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἄρχεται

ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ δὲ δικαίωμα χορηγήσεως ἡξιμένης συντάξεως διὰ προσμετρήσεως τοῦ μέχρι πέντε (5) ἐτῶν χρόνου ἀσφαλίσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 32.

1. Ὅφειλαὶ τῶν συνταξιούχων, κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1976, πρὸς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἐξ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Παροχῶν Ἀσθενείας καὶ Μητρότητος τοῦ ΙΚΑ, ἀναγόμεναι εἰς χρονικὰς περιόδους ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1973 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976, ἀποσβέννυνται, τυχὸν δὲ καταβληθέντα ποσὰ εἰς ἐξόφλησιν αὐτῶν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους.

2. Ἡ ἀπόσβεσις ἢ ἐπιστροφή τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὀφειλῶν ἢ ποσῶν ἐκρύνει τὸν προϋπολογισμόν ἐξόδων τοῦ Ταμείου Νομικῶν τῆς χρήσεως 1977.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 49 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Θυγατέρες ἢ ἀδελφαὶ τῶν περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ Α.Ν. 967/1946 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν εἰς σύζυγον καὶ τέκνα τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς» καὶ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 285/1947 «περὶ διατάξεων τιμῶν ἀφορωσῶν τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν» ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, ἀνακτοῦν, ὑπὸ τοὺς ἐκάστοτε ἰσχύοντες ὅρους καὶ περιορισμοὺς, τὸ δικαίωμα ἀπολαύσεως τῆς κατὰ τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις συντάξεως, κατανομομένης συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ παρόντος, ἂν ὁ γάμος των ἡθελεν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ, λόγῳ θανάτου ἢ διαζυγίου, ἀπαγγελλομένου οὐχὶ ἀποκλειστικῇ ὑπαιτιότητι τούτων καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα εἶναι ἀπορᾶ».

2. Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἁρθρου 49 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἡ προστεθείσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφάς, ὧν ὁ γάμος ἡκυρώθη ἢ ἐλύθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβληθῇ ἡ περὶ ἀνακτήσεως τῆς συντάξεως αἰτήσις.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ σύνταξις ἄρχεται κατὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ὀριζόμενα καὶ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 34.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Νομικῶν (Β. Δ/γμα 248/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 28.1.1952 (ΦΕΚ 40/23.2.1952 τ. Α') καὶ 18.2.1959 (ΦΕΚ 44/7.3.1959 τ. Α') Β. Διαταγμάτων «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Νομικῶν» (ΦΕΚ 63/18.4.1962 τ. Α'), ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. α. Ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται ἐπικουρικῆς συντάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν παρὰ τῷ Ταμείῳ τῶν αὐτῶν τούλαχιστον προϋποθέσεων αἰτίνες ἐκάστοτε ἀπαιτοῦνται πρὸς θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἐκ τοῦ φορέως κυρίας Ἀσφαλίσεως.

β. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως ὑπολογίζεται καὶ ὁ δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 ἀναγνωριζόμενος χρόνος ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 35.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ κωδικοποιηθῶν

αί διατάξεις του Ν.Δ. 4114/1960 «παρὶ Ταμείου Νομικῶν» ὡς ἔχουν αὐτὰ τροποποιηθῇ, ἐπιτροπευμένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειράς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας.

* Ἀρθρον 36.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται: α) τὸ ἐδάριον γ' τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, β) τὰ ἐδάφια ε', στ' καὶ ι' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 10, ὡς καὶ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 36 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, καταργουμένης ἐφ' ἐξῆς τῆς υποχρέωσης «περὶ ἀποδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. 691/1943 εἰσφορῶν τῶν υποχρέων τῶν ἐπὶ παγία ἀντιμισθία δικηγόρων» καὶ γ) πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 37.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μηνός, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 733

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου (Β.Δ. 657/1971) καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

* Ἀρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας προστίθεται περίπτωσις ὑπ' ἀριθ. 12 ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«(12) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως οἰασθήτωτε μορφῆς διὰ ζημίας αἱ ὁποῖαι προσκλήθησαν ἐξ αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν δικαιουμένων ἢ τῶν διαδόχων των καὶ τῶν εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, ὡς καὶ ἀπαιτήσεις, ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων των».

* Ἀρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 270 Κώδ. Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 270. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀποσπαστήριον συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ οἱ διάδικοι πρέπει νὰ προτείνουν

καὶ νὰ προσάγουν πάντα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των ἀποδεικτικά μέσα, ἄλλως ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτα. Ὁ εἰρηνοδίκης λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ προσαχθέντα ἀποδεικτικά μέσα καὶ δύναται, ἂνευ ἐκδόσεως ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως, νὰ ἐκδόσῃ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰρηνοδικοῦ τὰ προσαχθέντα ἀποδεικτικά μέσα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ, οὗτος ἐκδίδει προδικαστικὴν ἀπόφασιν πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν. Οἱ διάδικοι κατὰ τὴν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν υποχρεοῦνται νὰ προσκομίσουν ἐκ νέου καὶ τὰ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν προσαχθέντα ἔγγραφα ἀποδεικτικά μέσα, ὡς καὶ τὰ πρακτικά προγενεστέρως συζητήσεως».

* Ἀρθρον 3.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 650 Κώδ. Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦνται τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται κατὰ τὴν δικάσιμον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιόν του, διὰ προφορικῆς ἀνακρινώσεως τοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, μὴ προσπατιουμένης κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Ἐνορκιοι βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδικοῦ ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τούλαχιστον ὥρων».

* Ἀρθρον 4.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 671 Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦνται τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται κατὰ τὴν δικάσιμον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιόν του, διὰ προφορικῆς ἀνακρινώσεως τοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, μὴ προσπατιουμένης κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Ἐνορκιοι βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδικοῦ ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τούλαχιστον ὥρων».

* Ἀρθρον 5.

Εἰς τὸ διδύκλιον τέταρτον τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας μετὰ τὸ κεφάλαιον Η' προστίθενται κεφάλαια Θ' καὶ Ι', τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἐξῆς:

«Κ ε φ α λ α ι ο ν Θ'.

Διαφοραὶ διὰ ζημίας ἐξ αὐτοκινήτου, ὡς καὶ ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 681 Α.

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρων 666, 667 καὶ 670 ἕως 676, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων, δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως οἰασθήτωτε μορφῆς διὰ ζημίας αἱ ὁποῖαι προσκλήθησαν ἐξ αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν δικαιουμένων ἢ τῶν διαδόχων των καὶ τῶν εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, ὡς καὶ ἀπαιτήσεις, ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν».

Κεφάλαιον Ι'.

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι διατροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν τέκνων.

* Ἀρθρον 681 Β.

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρων 666 παρ. 1, 667 καὶ 670 ἕως 676 δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι α) τὸν καθορισμὸν, τὴν μείωσιν ἢ τὴν αὔξησιν διατροφῆς ὀφειλόμενης λόγῳ γάμου, διαζυγίου, συγγενείας ἢ ἀνατροφῆς τῆς πατρότητος, ὡς καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνεισφοράς τῆς γυναίκος διὰ τὰ βάρη τοῦ γάμου ἢ ἐν διαζυγίῳ διὰ

τὴν διατροφὴν τοῦ τέκνου καὶ 6) τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τῶν τέκνων καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνατροφὴν, ἐπίβλεψιν, ἐκπαίδευσιν, προσδιορισμὸν τῆς κατοικίας αὐτῶν, καὶ τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων σωφρονιστικῶν μέτρων, ὡς καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτῶν μετὰ τῶν γονέων.

2. Αἱ ἐν παραγρ. 1 διαφοραὶ ἐὰν ἐνωθῶν μετὰ τινος τῶν ἐν ἄρθροις 592 παρὰρ. 1 ἢ 614 παρ. 1 διαφορῶν, διακρίνεται κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 593—612 ἢ 615—622».

*Ἄρθρον 6.

Ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 270 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 681 Α καὶ 681 Β τοῦ Κώδ. Πολ. Δικονομίας, ὡς ταῦτα προστίθενται εἰς τοῦτον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, μὴ συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδικάζονται κατὰ περίπτωσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων. Ὑποθέσεις συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἴτε ἐξεδόθη ἐπ' αὐτῶν ἀποφασίς ὁριστικὴ ἢ μὴ εἴτε δὲν ἐξεδόθη, ἐξακολουθοῦν μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως ἢ μέχρις οὗ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καταστή ἀμετάκλητος, νὰ διακρίνεται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχύουσας διατάξεις.

*Ἄρθρον 7.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«4. Τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανόμενου τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 1266/1972 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων» διαφορῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ πέντε δικαστῶν».

*Ἄρθρον 8.

Οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου πρωτοδικείου ὑπηρετοῦντες εἰρηνοδίκαι καὶ πταισματοδίκαι εἶναι ἀρμόδιοι πρὸς ἐκδίκασιν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ὅλης τῆς περιφέρειας τοῦ πρωτοδικείου. Κατόπιν παραγγελίας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν οὗτοι ἀναπληροῦν ἀλλήλους ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐλλείψεως τινος ἐξ αὐτῶν. Ὁμοίως οἱ εἰς τὴν αὐτὴν πρωτοδικειακὴν περιφέρειαν ὑπηρετοῦντες εἰρηνοδίκαι ἢ πταισματοδίκαι, δύνανται κατόπιν παραγγελίας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἠῤῥημένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν νὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν ἑδρὰν ἄλλου εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου τῆς ἑδρας ἢ τῆς περιφέρειας τοῦ πρωτοδικείου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων εἰρηνοδικῶν ἢ πταισματοδικῶν.

*Ἄρθρον 9.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 702/1977 «περὶ ὑπαγωγῆς ὑποθέσεων εἰς τὰ διοικητικὰ δικαστήρια, ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 170/1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τούτου.

2. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 36 παρ. 2 τοῦ παρόντος, καθίστανται ἀρμόδια τὰ τριμελῆ διοικητικὰ πρωτοδικεῖα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 διαφορῶν καὶ προσφυγῶν, καταργοῦνται: α) Αἱ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται ἡ δυνατότης ἀσκήσεως καὶ δευτέρας ἀπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς κατὰ πρᾶξεως ἐκδοθείσης ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς καὶ 6) τὰ ὑφιστάμενα εἰδικὰ πρὸς ἐκδίκασιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον προσφυγῶν δευτέρου βαθμοῦ ὄργανα.

3. Αἱ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τριμελῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων, συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν καταργουμένων ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου δευτεροβαθμίων ὀργάνων κρίσεως ἐφέσεις ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτῶν, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ πρωτοδικείου».

2. Αἱ παράγραφοι 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 702/1977 λαμβάνουν ἀντιστοίχως τοὺς ἀριθμοὺς 4, 5, 6 καὶ 7.

*Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἐξήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι Ο Τ Ι :

Ἡ ἔτησις συνδρομῇ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ.15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	» 1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939 ..	» 200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἔγκρισως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	» 4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβίβασης τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70 ...	» 2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 » 1.000 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν.148/1967 » 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρ. Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ. 1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ...	» 400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	» 200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	» 1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίας ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	» 1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	» 1.000

II Εἰς τὸ τεύχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων

400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΧΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ